

דיבורים טובים

שבועון הילדים של 'משמרת השלום'

הנשיא:

בארץ אחרת

מס' 3

פר' וירא
תשפ"ד

ארץ אחרת

כן או לא? תחליטו...

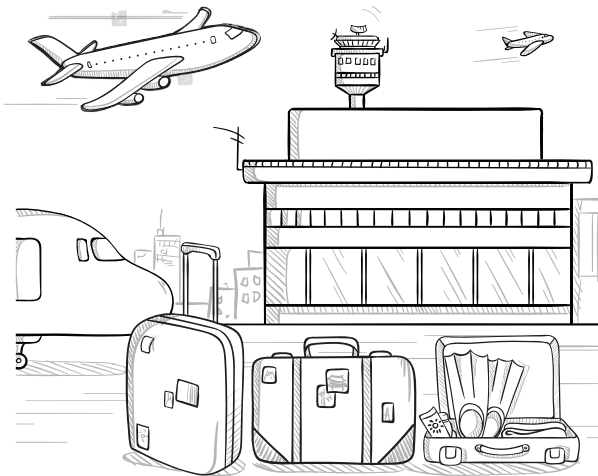
נתן, משגיח הפשרות, מגיע לבולגריה לפקח על מפעל גבינות. הוא דובר אנגלית ובטוח שיסתדר שם בקלות.

כשהוא יורד מהמטוס, נגש אל בולגרי אחד משפם ונמוך, ושואל אותו: "ו'ר דו יו קולקט די לאג' (איפה אוספים את הפזנדות)? שם ב'מיו?" הבולגרי מהנהן בראשו. נתן הפרצה פונה ימינה.

נתן מחפש את הפזנדה שלו ולא רואה כלום... הוא לבדו בין גויים, כל האכל והבגדים שלו ארוזים בפזנדה הזאת, ומה יעשה בלעדיה? איך יסתדר כאן? הוא נלחץ מאד. ובכלל, לפי התמוררים הוא בכלל הגיע למסלול הנחיתה... נתן רץ כשבלו מבלבל חזרה לכיוון השני, תוך כדי שהוא מבהל: 'כנראה הבולגרי ההוא לא הבין אותי... אולי לא ידע אנגלית?'. בעודו רץ, עובר על פניו גוי מקומי. 'אינגליש?' שואל נתן. ההוא מנענע בראשו ושימאלה. 'חבל', ממלמל

- והתחיל לאכל!
 'הוא אוכל על המטה בחדר!' הודעו שמואל.
 אצלם אוכלים רק במטבח! אכל בחדרים? אין
 אפשר?

הוא לא ידע שבאותם רגעים ממש דויד
 התאמן להסתיר את פליאתו: אחיו הקטנים של
 שמואל רבו על מגלשת הפלסטיק במרפסת. הם
 צעקו בקולי קולות, ואף אחד לא נזעק לעזרה!
 הוא נזכר איך כשאצלם בבית רק מתחיל וכותה,
 מיד באה אמו לפשר בין הצדדים: אין אפשר לתת
 לילדים לריב?

שניהם המשיכו לפטפט כאילו הכל כרגיל. אך
 מתחת לפני השטח הדריכות לא הפסיקה להציק:
 שמואל עקב בחרדה אחר כל פרוו שגשר
 מהביסקי של דויד הישר על הסדין הצה, ואלו
 דויד שלח מדי פעם מבטים לחוצים אל המרפסת,
 ולא נרגע עד שראה איך האחים מתפייסים ביניהם
 בכוחות עצמם ומתחילים להתנדנד בנחת.

במדינת זיכרמן הפללים שונים

באותו ערב כמעט והתרחשו להן שתי שיחות
 בשני בתים שונים (כן, שונים! כל בית שונה מחברו,

נתן לעצמו וממשיך לרוץ, אך
 לפתע שומע את הבולגרי צועק
 באנגלית רוטה: 'אמרת לך 'כן', למה
 אתה בורח? כמה אוכל לעזור?'

'סורי... סליחה' עוצר נתן, 'אבל עשית 'לא' עם
 הראש. התכונת 'כן?'

שוב מנענע הגוי בראשו ימינה ושמואלה,
 ולתדהמתו של נתן מוסיף מלה לתנועה: 'יס', כן!
 אכן, בבולגריה מי שרוצה לומר 'כן', מנענע
 ראשו ימינה ושמואלה. ומי שרוצה לומר 'לא?'
 מעלה ומטה!

הסתחררתם, לא...?

כבר שבועים שאנחנו מדברים
 על כל מיני סודות נעלמים.
 על הדברים הנסתרים שחמקו
 מעינינו, שאם היינו יודעים אותם,
 היינו מצליחים להבין את השני,
 לסלח ולהתגבר על הכעס.

איך? אל"ף, כי לפעמים באמת
 חסר לנו פרט בספור. ב"ת, כי
 לעולם לא נדע איך האדם מולנו
 מרגיש ומה עבר עליו שגרם
 להתנהגות שלו. גימ"ל - ובכן,
 היום אני רוצה לגלות לך סוד: כל
 אחד מאתנו נולד במדינה אחרת.

כלנו בולגרים!

מה??? נולדנו במדינה אחרת?!

אתה בטח מתפלא... הרי שגינו נולדנו בשערי
 צדק, לא? אך האמת, שגם אם נולדנו במעיני
 הישועה או בלניאדו, כל בית נחשב ממש כמו
 מדינה אחרת.

כששמואל כץ הזמין את דויד זיכרמן לשחק
 אצלו בראש חדש אחר הצהריים, לא תאר לעצמו
 מה יראה. כששניהם ישבו על המטה בחדר, שלף
 דויד זיכרמן שתי תבילות ביסלי, והגיש אחת
 מהן בחגיגיות לשמואל כץ. 'זה אמא שלי שלחה,
 לכבוד ראש חדש'... הוא תיך, פתח מיד את החטיף

הקראתם מתוך השבועון בשולחן השבת?

ספרו לנו בקו חברים
072-337-2212

שלוחה 35,
ואולי תזכו גם אתם
בשי יוקרתי

במדינת 'זיכרון'
זהו דבר פשוט
ורגיל.

במדינת 'זיכרון',
אין מריבה בלי עזרת
מבגרי, ובמדינת 'כץ'
נותנים לילדים להתמודד
ולהתפיס בעצמם.

אתה רואה מישהו בפתה מתנהג באופן מוזר?
מעצבן? כדאי שתזכר: כנראה במדינה שלו,
הפוכים ה'כן' וה'לא'... גם מעשים שבעיניך
תמוהים, בבית שלו הם מקבילים.

רגע!

ואם אני מכיר אותו טוב מאוד? למשל אם זה
אח שלי או אחותי בבית שלי?

מה דעתך? יש סכוי לדון אותו לכך זכות?
על זה נדבר בשבוע הבא...

בינתים תחשב על מה שקראת!
שבת שלום - משלם

כרחק מזרח ממערכו!:

בבית משפחת כץ: 'אבא, לא תאמין! דויד אכל
ביסלי על המטה שלי! איזה חסר רגישות! לא
אזמין אותו יותר!'

ובבית משפחת זיכרון: 'איזה סיוט היה אצל
שמואל. אחים שלו רבו כל הזמן. אם הייתי מעו
הייתי עוזר להם בעצמי. אף אחד לא נגש אליהם!
מה? אה, בסוף הם הסתדרו לבד... אבל איך אפשר
לנהג ככה?'

כמעט והתרחשו אמרונו, אך לא. הן לא נאמרו,
כי שמואל ודויד לומדים בפתה הלכות שמירת
הלשון כל יום.

אוי, כמה קשה היה להם להתאפק...

בטח היה עוזר להם אם היו יודעים את הסוד:
ארח חיים שונה.

בבולגריה, 'לא' הוא 'כן' ו'כן' הוא 'לא'. ואלו
בארץ ישראל, לא הוא לא, וכן הוא כן.

וממש אותו הדבר אפשר לומר:

במדינת 'כץ', אכילה בחדרים אסורה, ואלו

שו"ת משולם

הלכה לשלחן השבת

שאולי מפחד.

אחרי הדברים שדני
דבר עליו, החברים
מאוד כועסים עליו, ומי
יודע מה הם עלולים
לעשות לו...

גם דבור העלול
לגרם לזולת פחד,
נחשב ללשון
הרע.

העלון הודפס והופץ לזכות:
יוסף שלום בן לאה, לברכה והצלחה

לשיתפות בהפצת העלון:
1800-800-779

הרשמה והצטרפות לתוכניות 'חברים':
252-5379160 שלוחה 252
t025379160@gmail.com :דוא"ר

מחסוּמיקס

עצר, עבודות בְּדָרָה!
כאן מתקנים את... עצמנו!

משולם

ספרי

למוד ההלכה

טוביה

ראית טוב

אורי

זכירת השקר

אהרן

אחדות

ליטנר

לשון הרע

ענקי

פתיי היצר

זקוני

כעס

ציוטר

פזיזות

דוודוודו!!!

מה זה? אה, שוב השכנים החדשים לחצו על הפעמון!

איך הולכים מבאן לפבלת?

אחייך חיב לדעת שאנני אינם השכנים עליהם הלפתם!

לאחר שעה ובה עוד צלצולים...

הבל שיש פעמון. פי פשתפעש בו בבלי, חוץ פהשכנים הפראגיים האלה?

הפעם לא אשתק לו.

לפה ללחץ על הפעמון בלי לדפק קדום? זה באן רק למקרי תרום!

דוודוודו!!!

דוודוודו!!!

מאר, איך שופעים דפיקות עד הבית?

איזה מושב לא פנפס!

חבל להרס אחדות פך פראש, רק כי חסר לך ידע פראש...

צריך לדפק? לא דעת... אצלנו בפושב, בלם רק צלצלו...

רוצים לשמע יותר על משלם וחבריו, ועל חילי היצר הרע המסכנים? **הכנסו לקו חברים 072-337-2212 שְׁלוּחָה 32**